

ו' ינואר 1959, 17.2.59

— בברוך הבא אלני תרבותך. דבריך עם פ.מ. וצמחיות — ולא שמעו לך. אולי
בדאי להשיבך אם לזכך. ואחריו לו מדויק איידי אקדמי בערך זה, כי אין מושג
זריכת להחערם בענינים המדיניים של הקבוצה. אילו היה דברך חלוי בזיהוי
בוחד בישראלי ישביחו. השענה של כתה חבריהם שאין הוא יודע לאן זהה — פה
שוננו בלחותה, ואלה היו ירים במדינת יהודית, ואין נציג מדיניות היה לרבם בלאות
זהה. אבל איינו פוטן לפלאות.

— גנע וandi בא בירן, חורן פה אליו אמרול ווולדיע פרוגה לפושה אוו על
הר האופים — העלם בפייעום האג, פג.י. יש רמזים מאינס טוכנונים להביאו לידי
שבר בערך זה. מהר זריכת שיריה לעלות, ואנו מזיעים 21 מפייעום מתקומם 31
שהייננו מעילו עד עכיזו. או"מ רוזה לטלה מזומין לבסוף זרבי המשאל ותבז'
לא צאנז.

סימר לי על אעריך על גבול ירדן. באימוניהם בכוודרום (?) גול מבד
לעדר הגבול, חיו פון אונט עם אונט. תללו הסכימו החילט לא לקודזן ועדת היירון,
אולס לבונך עראו. יש דעה בירן להסביר כי אין שם בגנוויל, אלא מושב לבור
הסיגום והיחסים, וזה שודל לא לסתה ביחסים חזעוניים כתהיקרא. ואחריו אונט
ומושלן מהיידרים השומדים אבל זה לא יכול אם גולדה אם היא מחבודה לבן.

שלוחתי מכתב לרטטכל לחקור שגית או הסיוור שבער גבול פיני לאזר

הרו"ח של ברנו ולראוג לבך שחיליות ומקדרת ימפרו דו"ה מדויק ונאמן כזה אשר
גושיב, כי יש להניח שמדובר במקרה או חנוך,

- בעשרות באילי פיר סטישן אינט-טייל, עותנאי השגריר וסנה"ה הפליז
בחוקף על קבלתו, סייר על רשותו מהארץ, ההבדל בין ח"א והקבוץ, ושאל על הקשר
בין ישראל יהודים ורח. הסברתי לו שיש מרחק לא רק בין ח"א ובין קבוץ, אלא
מרחוק, מרבות עצומים ביאוגרפיה והיסטוריה בין עולים מטה וטהום אולאה, ואולם
הופיע נארץ מסליגת, וזה עיקר מיזוג גלוויות. בכך שתקבוץ הוא השיא, אבל ערבי
תקבוץ אינו רק שותפות מלאה ו��וון נסור – אלא עבודה עצמית, חדים, טריטוריה,
הבריות העברית, ואלה מחדלים אנו לעוריהם.

עלני זה יט להזכיר לדור הבער באגדליהן אפרחי רק מה שאנו אמר לדור
הבער בכלל. לא לפגוע לעבר – אלא לעתיד, הבירוד האמתי איינו כין רוטם ובין
אפריקם, נירוד זה יחולך בעוד 10-20 שנה, אלא בין אידומה ואריקם – זמינה
ואפריקם. כאן גוש, מרבות, עדמה. ובאן – עובי, בערות וחולאות, הארץם העפירות
והאטומות היינומות לעזרה לארצם הנחלות ותדלות, ועל דור הבער באגדליה
לascoות מה שאגדליה חייה כהה ורעם ערתם, ולא לומר מה היה בעולם גממיתי
השדיות של המה שארכיהם.

- בעשר וחצי באילי רוזן. ורנטינג מכנים חוק כשרות, וטולידאנדו אמר
שמחייב ידרש פטדור הרובנות. אפרחי שלא נסכים לכך, כשרות זקוקה לרוכ, ולא לפארד
הרבענות, ואגיד לטולידאנדו שלא יבניהם על דעת עצמו בסם המטהם חולדת סמכות

באותה עשרה באו אגלי י.מ. לויין, בן יעקב והרב בנה – בענין "קליטת רוחנית" של צולמים. עבאיו, מהאונן לוין, מפבירים על חותם. מגי' לשלוח דמיים למקום לחוד, ולא דמיים לחוד. יש לטעף איש דבר בפיזון העולמי. להבטחה ארוכת שנים כל קבוצה של מסויים צולמים מסורת, בית בנה; לחות חינוךandi לכל הרוגדים כבר. יולדיהם לשלוח רק למקומות דמיים. באהם סיפר כי צולהandi נא לאחחות והאונן, אמר לו השומן הנה לי, אם אתה רב ימפרדו אותו ויביאו הנה שותם אחר. יש מהליה. בתקופה בניינית לב"ס לא גוננים לב"ס דמיים. בן יעקב הוסיף בראש עזין יט לאבדותם 1200 למפירים (של חימניש). יש מבנים חדשים, אבל חסרים עוד מבנים לשסונה בחותם. אמרתי להם כי בקילימת עלייה עוזרת הסוכנות ולא הסמללה, ואעם"כ איידי רואת הסמללה פטרורה מעונחתיהם החורקות. איידי מסמי שיש הפליה בסיכון בניינים. אך לב"ס לא דמיים אין עוד בניינים בכלל סקיים ובפיזה חזרואה, ולפי מיטב' ידייחי אין כל הפליה בעג' זה. איידי מתנגד להפרה – עריהם של דמיים לחוד, ושל לא דמיים, לא קיים מה שמי עמי (אמרו לי שלא נמכורנו לך), אלא אם בטכ'וניה יש מניין דמיים או יותר ימכורו אותם זה על זה זה, לנבי' שוויך את דמי במנון איידי וכל לתכיפת כלום, כי אין אנו עושים זאת. עבידי מבייחס לסתוכנות. הסמללה לא אסמל סגיעה האורandi לילדי חורקיהם כבר, אולם בכך יש לי מיטב' גברי 1) כלל העולם וגס נבלנו אין גברים רבים ללבם לחוראות, זה נחנק יותר ויוציא מזגוג נשי, יט גה לנו פהוור גמוריהם, והכגוז המשאלחו בגב� וגמור טיגיר – טולחיהם אומן לארכע שנים להוראות ביאודי צולמים. העובדות שמיין הם טולחנות בנות לבבם טגדיל מחדרון גדורות גומדרות, שמעה' מלוגוז עשו על המגב' חירוך על ההוראות גומי' השער

המחלפיים הרומיים, ועוד יותר - בנה"מ "המוכרים" (אל האגדות).

2) וחגון דמי איגן דזוקה חיגון אל מה"מ ושל האגדות, והאגדות דואגה עצמן
לפיום רצוי הזה של חבריה - ובמהדרות יש יותר דמיון מצד מזרחי ובאגודה
גם ימץ - וגם לחקום ב"מ מזרחיים, לא של מה"מ ולא של האגדות, ועוד מניה שמיינ
מצאנ' לחגון אל פעולות המזרחיים, במלבד שמו קדוביהם למזרחה.

חגון חודייע שהוא פקיל דברי האגדות, אבל אין עדיין פורדים דמיון אל
ההגדות. טענו אם יוכלו להפוך חבריה לשוב המשנה וטענו לפיק'ן יוכלו לצד זה
לפודו "חול". לווין ענין מחרוז "ביה מטה" אשר לו מזרחי חבריה יסיבות שלא שוו
ביחס לפודו חול.

— גאניס עשרה ופאי נא אעלט ראנבן. קיבל נגינה פערול ב-19 לח"ט (מזרחיים)
מקייש בפריז הצעצוע האנג' אל גאנס לונז'ו האט"מ. אמרי דצמבר 1957, ואמרי
שאנר חסיד גאנס, חסידו הוועז וערוזם מיזהרו אל ארזה", אגדות, קדמת,
סודיותם וארונות לדון בעדינו האטן, ועודו לעזיבת האלגורים, ועודו לרדרות
איירופת, ועודו לפא"מ (אגדות, ארזה", טראט, איסלאם, יוזע, מרכיה). בגראות
שוננות זו מכונה מאהריין. ראנבן איזטן ערל - בפרט זה שורד גם במר
סודיותם גאנלט ערליין. יונט פאר זיאזר במאז"ט או ציון א'. דיברגו על
אנטלי למאנס אולן וענדתא ענן. ראנבן מסכין לדעת ענן,

- אה"ז כחבי מטביה ליזהר ס. למטביהו אליו פיוס 28.1.59 הוא השיב לי אז על

השגרה על הרצאי נאילם "ספראות בעולם מצועזע".

- בשונה נא אגלי אנטול - בעניין יומ"ר חכמתו. אמרתי לו שיש להציג אן לוקר,

וזהו מטעים לבן. כדי שנקדר לי בשם אונזיה ימכו פט"ט והדוחים בטועמדות אל לוקר.

סימרתי לאנטול על שיחמי אנטול עם רוזן בעניין חייעת מפלגתו להמחיה מסי העזמאדים,

תאר ניגש אנטול בעניין זה.

- מה ריבליין אלה לי האינטזרציה הבא על עלייה פרופנית. בחודש יאנואר

נ'יאנו אדרות ל-10.076 נס"ח, י'יאנו טרומג'ה 4,500 נס"ח, גאנז'אים הראנז'אים אל

סנרטואן נ'יאנו 5900 אדרות, י'יאנו בזטן זה 999 איט', איט'ן א' הויען 316 איש מושנסיה,

91 אדרות, 150 מצטון אטראיך', 90 סטורייה ולטנון, 73 מטרס, 51 גוות 20, מ"ט

גאנז'אים אלט 720.